

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1P/258/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111243918
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1111243918.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave pred samosudkyňou Mgr. Patríciou Železníkovou v právnej veci navrhovateľa A. E. V., nar. XX.X.XXXX, bytom M.R. Y. XX, XXX XX F., zastúpený Doc. JUDr. Vlastou Kovalančíkovou, CSc., advokátkou, so sídlom Mierové námestie 3, 903 01 Senec proti odporkyni H. Z. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX/X, XXX XX L., toho času I. 9, XXX XX L., zastúpená Niku & partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava o zníženie výživného na manželku takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 4220,99 eura na účet právneho zástupcu odporkyne advokátskej kancelárie NIKU & partners, s.r.o. a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 23.12.2011, domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni určenej rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8C 55/2010-269 zo dňa 10.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 15Co 8/2011-293 zo dňa 30.3.2011 alternatívne zníženia výživného voči odporkyni zo sumy 2000 eur na 30 eur mesačne od podania návrhu a zmeny rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 8C 55/2010-269 zo dňa 10.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 15Co 8/2011-293 zo dňa 30.3.2011, zároveň žiadal do troch dní od právoplatnosti rozsudku nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Návrh odôvodnil tým, že jednou zo zásadných skutočností, z ktorých Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8C 22/2010 i Krajský súd v Bratislave v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 15Co 8/2011 vychádzali, bola Dohoda o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi, ktorú účastníci navzájom a ich plnoletý syn E. uzavreli dňa 21.7.2009.

Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že dňa 27.06.2008 bola uzavretá Zmluva o úvere medzi spoločnosťou R. R. H., a.s. ako dlžníkom a O. U., a.s. ako veriteľom. J. zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 143.816.150,- Eur po splnení všetkých podmienok čerpania úveru. Jednou z nich bolo zabezpečenie záväzku veriteľa záložným právom na akcie materskej spoločnosti dlžníka R. B.V., 1079 LH C.. Po založení akcií v prospech financujúcej banky bolo nutné, aby došlo k prevodu už založených akcií z akcionára E. na navrhovateľa. Predpokladom zmeny v osobe držiteľa akcií bolo zároveň i prevzatie záväzku vyplývajúceho z už založených akcií. Tieto právne úkony boli zároveň podmienkami uvoľnenia úverového financovania zo strany O., a.s., ktorý úver spoločnosť

R., a.s. potrebovala za účelom úspešnej realizácie projektu výstavby a prevádzky S.. V uvedenom čase bol navrhovateľ jedným z vedúcich manažérov spoločnosti, preto na poskytnutí úveru vo výške 143.816.150,- Eur mal záujem. Keďže navrhovateľ bol v tom čase ženatý, účastníčkou týchto právnych úkonov nevyhnutne musela byť i odporkyňa. Navrhovateľ teda požiadal odporkyňu ako svoju manželku o podpis súhlasu manželky s tým, aby navrhovateľ uzavrel veriteľom vyžadované zmluvy. Následne predložila odporkyňa navrhovateľovi na podpis už spomínanú Dohodu o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi, s tým, že udelenie súhlasu manželky podmienila uzavretím Dohody o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi. Touto dohodou sa navrhovateľ zaviazal platiť odporkyni výživné 2.000,- Eur mesačne, okrem toho poskytnúť jej jednorazové peňažné plnenie vo výške 12.000,- Eur a ďalej jej mal poskytnúť nové motorové vozidlo, prípadne vozidlo nie staršie ako 3 roky kategórie SUV značky Mercedes. Na výživu plnoletého syna E. sa navrhovateľ uzavretím citovanej Dohody zaviazal prispievať sumou 10.000,- Eur ročne (prípadne i viac o ďalších 10.000,- Eur ročne) a na výživu mal. dcéry R. sumou 500,- Eur mesačne. Ďalej sa navrhovateľ zaviazal až do času vyporiadania BSM platiť všetky režijné náklady súvisiace s prevádzkou rodinného domu na I. (v ktorom navrhovateľ už nebýval), a to pod hrozbou zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 1.000,- Eur v prospech odporkyne. I keď príjem navrhovateľa bol v tom čase nadpriemerný, navrhovateľ označil dohodu za uzavretú v tiesni a podmienky v nej boli pre neho evidentne nápadne nevýhodné. Dohodu o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi podpísal navrhovateľ dňa 21.7.2009. Bezprostredne po tom, ešte v ten istý deň, podpísala odporkyňa navrhovateľovi súhlas manželky s tým, aby navrhovateľ mohol uzavrieť bankou požadované zmluvy.

V dôsledku pretrvávajúcich nezhôd účastníkov ústiach až do úplného a trvalého rozvratu manželstva opustil navrhovateľ spoločnú domácnosť a v júli 2009 podal na Okresnom súde Bratislava II návrh na rozvod manželstva. Od uvedeného obdobia odporkyňa navrhovateľa i celé jeho okolie obťažuje a navrhovateľa očierňuje. Odporkyňa - napriek tomu, že sa o navrhovateľovi vyjadruje výlučne negatívne - pravdepodobne za účelom vlastného majetkového prospechu zámerne spôsobuje prieťahy v rozvodovom konaní. Napriek tomu, že odporkyňa je spôsobilá zabezpečiť si finančné prostriedky na živobytie vlastnou prácou, nemá skutočný záujem pracovať, ale finančne využíva navrhovateľa. Navrhovateľ uviedol, že dokonca navrhol odporkyni, aby ich spoločný nehnuteľný majetok prenajala za účelom dosiahnutia príjmu z prenájmu, ktorý by si celý mohla ponechať odporkyňa. Odporkyňa však túto možnosť bez akéhokoľvek relevantného dôvodu odmietla, namiesto toho radšej i naďalej požaduje od navrhovateľa nemalé výživné. V prípade odporkyne, podľa názoru navrhovateľa nie je možné pri otázke výživného prihliadnuť ani na starostlivosť o rodinu a domácnosť, nakoľko navrhovateľ v spoločnej domácnosti s odporkyňou už dlhodobo nežije. Navrhovateľ udáva, že v danom prípade existujú dôvody pre zrušenie výživného na manželku, nakoľko trvanie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Navrhovateľ súčasne uviedol, že ak súd dospeje k záveru, že výživné navrhovateľa na odporkyňu nie je v rozpore s dobrými mravmi, existujú tu dôvody na zníženie výživného na manželku vyplývajúce zo zásadnej zmeny pomerov na strane navrhovateľa.

Podľa tvrdenia navrhovateľa, v čase rozhodovania súdov o určenie výživného na manželku vychádzali súdy z možností, schopností a majetkových pomerov navrhovateľa, ktorý pracoval pre R., a pre spoločnosť R.. Príjem navrhovateľa dosahoval výšku cca 7.800,- EUR mesačne. Pracovný pomer navrhovateľa u zamestnávateľa R., a.s. však trval do 16.8.2010, kedy navrhovateľ bol nútený ukončiť u tohto zamestnávateľa pracovný pomer dohodou. Dňa 22.8.2011 dostal navrhovateľ výpoveď z pracovného pomeru i u druhého zamestnávateľa R., a.s. v zmysle ust. § 63 ods. 1 písm. d) Zákonníka práce. Táto obchodná spoločnosť totiž prijala navrhovateľa do zamestnania v roku 2007 za účelom uvedenia výrobného závodu "H." do skúšobnej prevádzky. Keďže toto uvedenie závodu do prevádzky bolo úspešne ukončené, ďalšie trvanie pracovného pomeru navrhovateľa stratilo opodstatnenie a zamestnávateľ riešil tento stav výpoveďou navrhovateľa z pracovného pomeru pre jeho nadbytočnosť. Pracovný pomer navrhovateľa u zamestnávateľa R. a.s. skončil dňom 31.10.2011. V období 10/2010 - 09/2011 čistý príjem odporcu predstavoval 93.474,13 EUR. Dňa 31. 10. 2011 uzatvoril navrhovateľ pracovnú zmluvu so zamestnávateľom U., na dobu určitú, a to od 1.11.2011 do 30.6.2012 v rozsahu 15 hodín týždenne a mzdou 320,- EUR brutto. Navrhovateľ v priebehu mesiaca prišiel o obe svoje zamestnania a tým i o príjem, ktorý z týchto pracovných pomerov dosahoval. Z dôvodu zlej ekonomickej situácie bol navrhovateľ nútený predať i osobný automobil a svoje bývanie vyriešil nasťahovaním sa k matke. Navrhovateľ tvrdí, že nemá iné reálne možnosti získania ďalších príjmov. Navrhovateľ nie je výlučným vlastníkom žiadneho majetku ani majetkových práv, ktoré by mohol akýmkoľvek spôsobom

zhodnotiť za účelom dosiahnutia príjmu. Titulom dedenia navrhovateľ nadobudol v F. do podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti v katastrálnom území F., zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXX, všetky o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2. Všetok ostatný majetok vlastní spoločne s odporkyňou v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov, odporkyňa však rezolútne odmieta tento majetok využiť za účelom dosiahnutia príjmu, hoci by to predstavovalo pre oboch účastníkov aj ich deti optimálne riešenie.

Odporkyňa žiadala návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť, vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 22.1.2013 uviedla, že s navrhovateľom bol síce v októbri 2011 skončený pracovný pomer v spoločnosti R. a.s. výpoveďou, avšak spochybňuje obsah výpovede a poukazuje na to, že navrhovateľ, ktorý tam vykonával niekoľko rokov okrem iného aj funkciu podpredsedu predstavenstva, zrazu stratil spôsobilosť, resp. kvalifikačné predpoklady pre výkon tejto práce v spoločnosti. Navrhovateľ nevyužil žiadne právne cesty na svoju ochranu, nebola mu ponúknutá náhradná práca, ktorú spoločnosť mu bola povinná poskytnúť za tú istú mzdu. Navyše sám navrhovateľ potvrdil, že mu spoločnosť vyplatila v prospech jeho účtu odstupné v mesiaci november 2011 sumu vo výške 50.000 EUR. Týmto sa podľa odporkyne navrhovateľ bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Navrhovateľ podľa vyjadrenia odporkyne nepredložil žiadny relevantný dôkaz v konaní, ktorý by jednoznačne a nespochybniteľne preukazoval jeho tvrdenia o výraznej zmene jeho pomerov od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti na manželku. Odporkyňa uviedla, že navrhovateľ naďalej užíva a jazdí tie isté motorové vozidlá (Mercedes Benz G, BMW M5), ktoré užíval aj v čase rozhodovania Krajského súdu v Bratislave. Doposiaľ však na ne platí poisťné a zelené karty sú vystavené na jeho osobu bez ohľadu na osoby držiteľov, na ktorých sú evidované. Navrhovateľ nebol schopný riadne vysvetliť rozpor v jeho tvrdeniach, t.j. na otázku z akých peňazí v skutočnosti žije, keď na jednej strane tvrdí, že jeho jediným súčasným príjmom je vyplácaná dávka v nezamestnanosti v sume 1.000 EUR mesačne, no súčasne je podľa aktuálnych právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdov na výživu detí a manželky povinný prispievať celkovou sumou 1.630 EUR, ktorú povinnosť si riadne plní od septembra 2012, pričom z kontokorentného úveru, ktorý mu poskytla V. a.s. v mesiaci november v sume 25.000 EUR vyčerpал sumu iba 1.848 EUR. Za ďalší nepriamy dôkaz, že navrhovateľ disponuje dostatočným majetkom, resp. majetkom vo vysokej hodnote, je podľa odporkyne aj skutočnosť, že keď Okresný súd Bratislava I jeho návrh na zníženie výživného na maloletú Soňu zamietol, navrhovateľ nepodal odvolanie.

Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že má vysoké výdavky spojené so zabezpečením réžie rodinného domu, v ktorom žije spolu s maloletou R. a synom E. ako aj s jej osobnými výdavkami. Musela si vziať pôžičku, aby dokázala zaplatiť aspoň energie v dome. Navrhovateľ jej znemožnil získať príjem z nájmu spoločného domu na Údolnej ulici v Bratislave a uzavretie nájomnej zmluvy zmaril, pričom zo spoločného bytu na D. ju s deťmi vyhodil. Konaním navrhovateľa je teda opäť nútená znášať vyššie náklady. Uviedla, že navrhovateľ bez jej súhlasu a vedomia uzavrel záložnú zmluvu na ich spoločný majetok - rodinný dom na I. ktorým zabezpečil pohľadávku veriteľa voči jeho osobe v sume 2.000.000 EUR, ktorú si zobral ako pôžičku údajne na vyporiadanie BSM. Navrhovateľ rovnako bez jej vedomia a súhlasu uznal údajný dlh voči kamarátovi z roku 2001 vo výške 38.500.000 Sk, a sám spísal notársku zápisnicu - exekučný titul, podľa ktorej je vedená na uspokojenie pohľadávky exekúcia predajom nehnuteľného majetku - rodinného domu na I.. Takéto konanie navrhovateľa odporkyňa označuje za konanie odporujúce dobrým mravom. Navrhovateľ žil a naďalej žije v nadštandardných pomeroch, požíva vysokú životnú úroveň, na ktorej sa ako manželka bola počas trvania manželstva oprávnená sa podieľať. Žiadna podstatná zmena, ktorá by v živote navrhovateľa od poslednej úpravy výživného nastala, a ktorá by mohla mať vplyv na prehodnotenie výšky výživného, nebola vyvolaná bez jeho priameho zavinenia.

Súd vykonal dokazovanie sobášnym listom, rodným listom maloletej Soni a plnoletého syna Jána, výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 8C/55/2010-289, zo dňa 10.11.2010 a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.15Co/8/2011-293 zo dňa 30.3.2011; potvrdením o zamestnaní navrhovateľa u zamestnávateľa Správa služieb diplomatickému zboru, a.s. zo dňa 16.8.2010; pracovnou zmluvou navrhovateľa u zamestnávateľa U., a.s. zo dňa 31.10.2011; potvrdením o príjme navrhovateľa za obdobie 10/2010 - 09/2011 od bývalého zamestnávateľa R., a.s.; výpoveďou z pracovného pomeru navrhovateľa od zamestnávateľa R., a.s. zo dňa 22. 8. 2011; výpisom z LV č.XXXX; LV č.XXXX; z LV č.XXX; (LV č.XXXX, LV č.XXXX, LV č. XX);kópiou kúpnej zmluvy preukazujúca predaj osobného motorového vozidla navrhovateľa, spisom tunajšieho

súd sp. zn. 1P/77/2010, sp. zn. 1P/259/2011 a 21C/315/2009, kópia Dohody o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi zo dňa 21.7. 2009; kópiou zmluvy o predaji a prevode akcií zo dňa 7.4.2011 s prekladom; súhlasu manželky (odporkyne) zo dňa 21.7.2009 , Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 15CoP/58/2012 -412 zo dňa 6.9.2012, z notárskej zápisnice pod č. N 2331/2012, Nz 28154/2012, NCR1s 28767 spisanej dňa 7.8.2012 notárkou E., záložnou zmluvou zo dňa 9.6.2012, fotografiami predloženými navrhovateľom, ako i ostatným spisovým materiálom, na základe ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa manželstvo uzavreli dňa 25.07.1986 pred H.. Účastníci konania sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, odporkyňa má ruskú národnosť. Navrhovateľ pracoval od roku 1997 v diplomatických službách, preto sa rodina často sťahovala z miesta na miesto. Odporkyňa spolu s deťmi sprevádzala navrhovateľa do miest výkonu jeho prác, z toho dôvodu vykonávala iba príležitostné práce nezodpovedajúce jej kvalifikácii (má pedagogické vzdelanie v odbore biológia, chémia). V roku 2001 sa rodina vrátila do L., kde manželia kúpili starší rodinný dom na Údolnej ulici, o ktorého rekonštrukciu sa organizačne starala odporkyňa. Ekonomicky bola závislá na manželovi, pretože ako uviedla, bolo pre ňu veľmi obtiažne zabezpečiť si prácu v jej odbore, ktorú fakticky do tej doby z dôvodu spôsobu života rodiny nevykonávala. Navrhovateľ v konaní 1P/77/2010 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva uviedol, že manželka nemala veľký záujem sa realizovať, uznal, že bola na ňom ekonomicky závislá a ani v období už vážne narušených vzťahov ju neprestal finančne podporovať, nakoľko cítil zodpovednosť za to, že ju presvedčil, aby prišla na Slovensko za ním. Potvrdil, že jej posielal na účet 40.000,- Sk, hradil všetky výdavky spojené s užívaním domu, hradil rodinné dovolenky, tenisové tréningy detí, aj ich jednorazové výdavky. Od roku 2008 manželia nebývali v spoločnej domácnosti, navrhovateľ odišiel do Strážskeho, kde sa realizoval projekt - výstavba S. za 200 mil. EUR a kde pracoval ako generálny riaditeľ. Dňa 22.7.2009 podal navrhovateľ návrh na rozvod.

Z manželstva účastníkov konania sa narodila maloletá R., nar. XX.X.XXXX, ktorá v školskom roku 2012/2013 študuje v druhom ročníku D. a plnoletý syn E., študent Y.Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II 8C 55/2010-269 zo dňa 10.11.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 15Co 8/2011-293 zo dňa 30.3.2011 bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť platiť výživné k rukám odporkyne vo výške 2000 eur mesačne od 1.4.2010. Z obsahov spisov a pripojených rozsudkov súd zistil, že pri určení výživného na manželku súdy vychádzali z jednak z možností a schopností povinného, jeho príjmov a celkových majetkových pomerov ako aj oprávnených potrieb oprávnenej.

Rozsudkom tunajšieho súdu 21C/315/2009 - 300, zo dňa 28.2.2012 bolo manželstvo rodičov rozvedené. Na čas po rozvode manželstva súd maloletú R. zveril do osobnej starostlivosti matke, ktorá je oprávnená maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, súd otcovi určil povinnosť platiť výživné vo výške 800 eur mesačne a výživné na tvorbu úspor vo výške 300 EUR mesačne. Proti rozsudku podala odvolanie odporkyňa, navrhovateľ odvolanie nepodal proti žiadnemu z výrokov citovaného rozsudku.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom 14Co 208/2012-336 zo dňa 21.8.2012 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach vo výroku o rozvode manželstva, vo výroku o zverení maloletej do opateru, vo výroku o určení výživného na maloletú, vo výroku o práve otca stretávať sa s maloletou a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil.

Rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť v časti výroku o rozvode manželstva dňa 07.09.2012.

Rozsudkom tunajšieho súdu 1P/259/2011 zo dňa 01.10.2012 bol návrh navrhovateľa - otca maloletej na zníženie výživného na maloletú R. zamietnutý, rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.12.2012, navrhovateľ proti rozsudku tunajšieho súdu odvolanie nepodal.

Odporkyňa v konaní preukázala, že navrhovateľ si dobrovoľne neplní vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi Jánovi Tušimovi, ktorý bol nútený domáhať sa svojho nároku návrhom na určenie výživného. Konanie je vedené pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5P/9/2012. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 15CoP/58/2012-412 zo dňa 6.9.2012, súd rozhodol o predbežnom opatrení tak, že navrhovateľovi určil povinnosť platiť výživné na plnoletého syna E. 500 EUR mesačne.

Navrhovateľ a odporkyňa sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a to rodinného domu na l., bytu X., pozemku v K.Ú. X.. Hodnotu svojho majetku navrhovateľ odhaduje vo výške 2 500 000 eur.

Na Okresnom súde Bratislava I je vedené konanie sp. zn. 11C/138/2012 medzi účastníkmi konania H. o vylúčenie odporcu z užívania domu.

Na Okresnom súde Bratislava I je súčasne vedené konanie pod sp. zn. 24C/234/2012 medzi účastníkmi konania H. proti 1. H., s.r.o. a 2 A., o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa navrhovateľka domáha určenia neplatnosti záložnej zmluvy zo dňa 09.06.2012, uzatvorená medzi žalovanými 1. a 2., ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 12.11.2012 pod V 16149/2012.

Na Okresnom súde Zvolen je vedené konania pod sp. zn. 11C 328/2012 medzi účastníkmi konania H. o určenie neplatnosti vyhlásenia odporcu o uznaní záväzku, súhlasu s vykonateľnosťou a exekúciou vykonaného formou notárskej zápisnice zo dňa 07.08.2012 pod č. N 2331/12, Nz 28154/12 a NCR1s 28767/12, ktorým sa navrhovateľka domáha určenia, že právne úkony odporcu uvedené v jeho vyhlásení ako povinnej osoby o uznaní záväzku a súhlase s vykonateľnosťou a exekúciou podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku v celosti pod bodom 1/, 2/, a 3/ v Notárskej zápisnici pod č. N 2331/2012, Nz 28154/2012, NCR1s 28767 spísanej dňa 7.8.2012 notárkou E., sú neplatné.

Z obsahu pripojených spisov tunajšieho súdu súd zistil, že odporkyňa bola zamestnaná od 1.4.2008 v spoločnosti H. s.r.o., od septembra 2009 jej spoločnosť vyplácala mesačne 266 EUR. Konateľom spoločnosti bol a je synovec navrhovateľa. Navrhovateľ bol zamestnaný v R., a.s., kde pracoval na skrátenej pracovnej úvazok, v roku 2009 mu bola za 12 mesiacov vyplatená mzda 5.516,65 EUR, v roku 2010 za mesiace 1 - 6, 194,45 EUR. Súčasne pôsobil v pozícii generálneho riaditeľa v spoločnosti R. a.s., ktorá mu vypláca mzdu v roku 2009 8.189 EUR netto mesačne (zahnuté celoročné odmeny), 2010 za mesiace 1-6, vo výške 7.615 EUR netto mesačne. V novembri 2011 menovaná spoločnosť vyplatila podľa tvrdenia samotného navrhovateľa v prospech jeho účtu odstupné v sume 50.000 EUR. Pôsobí taktiež ako člen správnej rady X., s čím je spojená 1 krát ročne odmena cca 2.000 EUR a pravidelné zahraničné výjazdové zasadnutia, na ktoré pozýval aj svoje deti. Navrhovateľ do konca roka 2009 platil úhrady za bývanie v dome 700 EUR, za byt 200 EUR mesačne. Na výživu manželky platil výživné 2000 EUR. Synovi E. posielal 1000 EUR mesačne a na výživu maloletej prispieval 700 až 1300 EUR mesačne, okrem toho jej platil náklady na tenis 600 EUR mesačne. Navrhovateľ sa od roku 2010 žiadnym spôsobom nepodieľa na úhrade výdavkov spojených s užívaním rodinného domu.

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že žiada, aby súd rozhodol o zrušení výživného na manželku, pretože výživné bolo určené na základe Zmluvy medzi vtedy manželmi, ktorá bola získaná a uzavretá pod nátlakom a vydieraním. Manželstvo od začiatku bolo podľa jeho mienky uzavreté s vypočítavosťou manželky, aby sa mohla vysťahovať z vtedy z komunistického Ruska. Navrhovateľ tvrdil, že v čase ich zoznámenia bývalá manželka bola polosirota, ušla od matky, bývala v ubytovni, nechala sa vydržiavať inými mužmi, prerušila štúdium. Manželstvo bolo poznačené konfliktami z dôvodu, že on bol povinný finančne zabezpečovať rodinu, avšak manželka nezabezpečovala fungovanie a existenciu zdravého rodinného prostredia. Uviedol, že počas ich pobytu v L. od roku 1997 do roku 2000 správanie odporkyne prekročilo medze únosnosti s cieľom poškodiť a ponížiť jeho osobu. Odporkyňa sa ho už v tomto období snažila ponižovať, poškodzovať a znevažovať v očiach kolegov a blízkych, udržiavaním intenzívneho milostného vzťahu so ženou, ktorú predstavovala ako svoju priateľku. Navrhovateľ predloženými fotografiami chcel dokázať neštandardnú blízkosť dvoch žien, pričom poukazoval, že išlo o správanie dvoch 40 ročných žien, matiek a nie 18 ročných dievčat. Išlo o obdobie, kedy v Bulharsku žili ako rodina, navrhovateľ pracoval ako riaditeľ banky. Navrhovateľ chcel z takéhoto prostredia odísť a tri roky sa snažil

rozviesť. Platenie výživného svojej manželke vníma ako krivdu. Odporkyňa chcela o ňom vytvoriť dojem násilníka, sexuálneho devianta a agresora. V čase, keď bol riaditeľom Štátnych hmotných rezerv, volala z utajeného čísla jeho podriadenej a tým mu znepríjemňovala život. Údajne šírila o ňom reči, že spáva s manželkou svojho nadriadeného vedúceho úradu MZV SR. Odporkyňa už v roku 2000 podávala na jeho osobu rôzne vykonštruované trestné oznámenia pre fyzické útoky. Uviedol, že nie odporkyňa, ale on bol počas trvania manželstva obeťou psychického aj fyzického týrania. V roku 2009 ho v neskorých nočných hodinách zobudila a útočila naňho hryzením, škrtila ho retiazkou, bol ošetrený lekárom. Opakované uhryznutie do pleca svedčí o intenzite útoku, škrtenie retiazkou vníma ako rozhodnosť a pripravenosť udusiť ho. Druhý útok manželka vykonala panvicou, udrela ho raz do hlavy, o obidvoch útokoch urobil oznámenie na polícii. Útok panvicou je podľa neho útok zbraňou s cieľom vážne zraniť. Z domu sa vraj musel odsťahovať, pretože mal dôvodnú obavu o svoj život. Manželka naňho zaútočila aj golfovou palicou, ktorú mala schovanú v manželskej posteli, tiež sa ho pokúšala zhodiť zo schodov. Podľa jeho názoru primárnym záujmom odporkyne bolo získať kontrolu nad rodinným majetkom, ktorého hodnotu odhadol na 2.500.000 EUR. Odporkyňa ho donútila podpísať v roku 2009 Dohodu o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi, ktorá sa týkala výšky výživného, ktorú bol nútený podpísať a až na základe tejto dohody bola vraj ochotná podpísať súhlas manželky so založením už založených akcií vo výške 226.000.000 EUR. Podľa navrhovateľa jednoznačným dôkazom, že si odporkyňa bola vedomá, že dohoda bola uzatvorená pod nátlakom vydierania je skutočnosť, že po jeho odstúpení z Dohody odporkyňa nepožiadala súd o určenie jej právoplatnosti. Odporkyňa v máji 2012 podpísala bez jeho vedomia nájomnú zmluvu s vplyvným slovenským podnikateľom o prenájme domu, z domu sa vysťahovala a dom odovzdala k prenájmu. Odporkyňa podľa jeho názoru výživné z jeho strany nepotrebovala, súdne konania ako aj jeho povinnosť platiť výživné využívala ako nátlakový prostriedok na dosiahnutie konečného cieľa ovládnutie celého rodinného majetku. Odporkyňa podľa tvrdenia navrhovateľa vykonáva prácu realitnej maklérky a nie je odkázaná na výživné. Skutočnosť, že odporkyňa nepotrebuje výživné, preukazuje tým, že synovi dala v júni 2012 sumu 2.500 EUR v hotovosti a podľa neho vedie nákladný spôsob života, užíva luxusný dom, kde mesačné prevádzkové náklady sú 500 EUR. Tým, že na internete odporkyňa zverejnila domáce video, v ktorom dokumentuje domáci teror, týmto mu podľa jeho názoru výrazným spôsobom obmedzila príležitosť nájsť si prácu. Predložil súdu stav svojho účtu, ktorým preukazoval, že je v mínuse a nie je pravdou, že žije nákladným spôsobom života. Tvrdil, že žije v F. so svojou matkou v jej starom dome. Na otázku súdu, aké má navrhovateľ mesačné výdavky uviedol, že nemá peniaze a teda údajne nemá náklady. Aj keď ich vraj nevyčísloval uviedol, že 1100 EUR platí výživné na Soňu, 500 EUR na E., 120 EUR náklady na byt na D. vrátane dlhu 2000 EUR. Navrhovateľ uviedol, že ho živí jeho matka, ktorá je dôchodkyňou, v L. sa stravuje prostredníctvom kamarátov na ich pozvania, tvrdí, že si nekupuje oblečenie, nebol u lekára dva roky. Na dotaz súdu pôžičku vo výške 38.500.000.- Sk od pána J. vysvetlil, že si túto vzal s cieľom kúpy, prestavby a zariadenia rodinného domu. Pôžičku údajne uviedol ako svoj príjem v bezpečnostnom dotazníku podaného pre Národný bezpečnostný úrad napriek tomu, že nespochybnil, že v roku 2001 mal aj príjem z predaja akcií bulharskej banky v sume 38.000.000.- Sk. Zároveň uviedol, že notársku zápisnicu, v ktorej uznal dlh voči p. J. z roku 2001, spisali až 07.08.2012.

Navrhovateľ je od 1.7.2012 evidovaný ako nezamestnaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, evidencia trvá, v mesiaci január 2013 bolo ukončené vyplácanie dávky v nezamestnanosti. Z obdobia od 01.07.2012 bola navrhovateľovi do 01.01.2013 vyplatená dávka v nezamestnanosti spolu 6323, 60 EUR.

Navrhovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne dôvodil tým, že zmena pomerov jeho strane nastala k 31.10.2011, kedy s ním bol ukončený pracovný pomer v spoločnosti R., a.s. a ku dňu 1.11.2011 nastúpil pracovať do spoločnosti U. a.s., kde mal uzatvorenú pracovnú zmluvu na dobu určitú do 30.6.2012 za mzdu 325 EUR brutto. Úlohou navrhovateľa v spoločnosti U. bolo vyhľadávanie projektov, zamerané na nájdenie vhodného výrobného programu, v prípade, že by takýto program našiel, mal sa stať projektovým riaditeľom už konkrétneho programu. Do ukončenia trvania pracovného pomeru sa navrhovateľovi podľa jeho vyjadrenia nepodarilo takýto program nájsť a preto ku dňu 30.6.2012 s ním bol ukončený pracovný pomer.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, že pochádza z dobrej rodiny, kde sa vždy zakladalo na vzdelaní a slušnom správaní, jej matka má dve vysoké školy, otec bol inžinier. V čase, keď sa s navrhovateľom stretli, študovala a pracovala v F., patriacemu Ministerstvu zdravotníctva, čo si vyžadovalo jej

bezúhonnosť. Nekomentovala fotografie založené navrhovateľom, uviedla len, že má veľa priateľov, ktorých má rada a s ktorými pestuje dlhoročné vzťahy. Skutočnosti, ktoré tvrdí navrhovateľ o jej útokoch na jeho osobu, boli v skutočnosti konania na jej obranu. Už v júni 2009 ju polícia vyzvala, či nehodlá na manžela podať trestné oznámenie, keďže do ich domácnosti bola opakovane privolaná polícia. V septembri 2009 bolo vznesené obvinenie voči navrhovateľovi pre týranie blízkej a zverenej osoby, avšak vec bola vrátená prokuratúrou na došetrenie. Nie je pravdou, že by pokorne znášala útoky zo strany navrhovateľa, počas manželstva viackrát chcela odísť. Ešte v roku 1991 v C. sa dohodli, že odíde a syna bude vychovávať sama. Počas ich spolužitia v L. sa situácia opakovala, navrhovateľ bol agresívny, napätý, viackrát ju vyhodil zo spoločnej domácnosti, musela sa vysťahovať. Predložila list napísaný navrhovateľom vlastnou rukou, kde sám píše o svojich neprijateľných osobných vlastnostiach, ako nekompromisnosť, krutosť, tvrdosť, surovosť. Čo sa týka Dohody, ktorú podpísali ako manželia, navrhovateľka udáva, že ich vzťah nebol dobrý, často bola u nich polícia, navrhovateľ sa jej vyhrážal exekúciou a dlhmi a nevedel, že bude od nej potrebovať súhlas manželky. Sám vtedy povedal, že jej nechá dom a byt a že má podpísať súhlas. Keďže mu neverila, po doporčení právnicka spísala Dohodu, v ktorej nebolo nič, čo by jej a deťom predtým nesľuboval. Navrhovateľka má vážne zdravotné problémy a jej možnosti zamestnať sa sú sťažené. Je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a prácu si hľadá. V manželstve ju posledné roky udržali iba deti a skutočnosť, že nemala kam odísť a bola na manželovi finančne závislá. V lete 2012 po vážnych útokoch zo strany navrhovateľa, kedy ich syn schudol 10 kil, bola nútená požiadať kanceláriu prezidenta SR o pomoc, ktorí dozerali činnosť polície v trestných veciach.

Na priestupkovom oddelení OOPZ v konaní č. ObU-BA-OVVS3-2012/14576 Pr - 1912/1-2012-KN/V76, Obu-BA-OVVS3-2012/14577 Pr-1913/1-2012KN/V76 sú riešené obvinenia navrhovateľa voči odporkyni z ohovárania a osočovania a vec zatiaľ nie je z dôvodu podania sťažnosti skončená. Čo sa týka firmy, ktorú navrhovateľ udáva a v ktorej mala byť podľa jeho udania zamestnaná, uviedla, že ide o firmu ktorá rozbieha svoju činnosť na Slovensku a ktorá ju oslovila z dôvodu, že dobre ovláda ruský jazyk. S touto firmou však nemá však nič spoločné, nevie sa vyjadriť či firma prosperuje, či zarába. Čo sa týka jej výdavkov, ktorých rozpis založila do spisu, sú to reálne výdavky, ktoré pre svoj život potrebuje a tieto vyčíslila na sumu 2147 EUR mesačne, vrátane výdavkov spojených s bývaním. V súčasnosti však má finančné problémy, nemá príjmy, finančné prostriedky si požičiava a jej dlhy narastajú. Súdu predložila zmenku na výšku 5000 EUR, ktorou preukazuje nevyhnutnosť získania prostriedkov na nevyhnutné výdavky spojené s bývaním.

Právna zástupkyňa odporkyne navrhla, aby súd návrh na zrušenie výživného ako nedôvodný zamietol. Odmietla tvrdenia navrhovateľa, že odporkyňa uzatvárala manželstvo s vypočítavosťou, podľa jej názoru, neobstoja tvrdenia navrhovateľa o konaniach odporkyne ktorými navrhovateľ trpel. Navrhovateľ ich nielenže hodnoverne nepreukázal, ale ak by sa skutočne spôsobom opisovaným navrhovateľom odporkyňa správala, mohol alebo mal možnosť sa dožadovať právnej ochrany. Podľa jej názoru nevysvetlil, prečo pri takomto konaní odporkyne ktoré ho údajne obťažovalo, podal návrh na rozvod manželstva až po 24 rokoch. Tvrdenia navrhovateľa o útokoch odporkyne označila za vymyslené a účelové. Spochybnila hodnotu akcií, ktorými navrhovateľ preukazoval hodnotu zálohu. Poukázala na neuplatnené právo navrhovateľa domáhať sa určenia neplatnosti Dohody zo dňa 21.07.2009 podľa ustanovenia § 80 c O.s.p. a § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedla, že na návrh samotného navrhovateľa odporkyňa uzavrela nájomnú zmluvu k rodinnému domu účastníkov s úmyslom presťahovať sa spolu s deťmi do spoločného bytu na D. a nájomné z domu použiť pre potreby rodiny a synovho štúdia. Navrhovateľ však svojim agresívnym konaním tento zámer odporkyne zmaril. Do pozornosti súdu dala, že zmluva o úvere predložená a uzavretá navrhovateľom na kontokorentný úver v sume 25.000 EUR dňa 8.11.2012 je zabezpečená zmluvou o založení zaknihovaného podielového listu, čo je dôkazom o majetkových pomeroch navrhovateľa. Predložila súdu žiadosť o otvorenie konta a dva pokyny navrhovateľa z roku 2008, ktorými navrhovateľ vkladal do podielových fondov sumu 2.500.000.-Sk. Predložila asistenčnú kartu vozidla zn Mercedes G, na ktorom navrhovateľ naďalej jazdí, potvrdenie o priebehu zamestnaní odporkyne zo Sociálnej poisťovne, jej zdravotnú dokumentáciu, ktorá preukazuje sťažené podmienky sa zamestnať, doklad o zaradení odporkyne do evidencie uchádzačov a zamestnanie a súčasne čestné vyhlásenie spoločnosti W., s.r.o., že odporkyni nie sú z tejto spoločnosti vyplácané žiadne príjmy. Súčasne predložila nájomnú zmluvu spoločnosti H. s.r.o., ktorou prenajala rodinný dom na R. nájomcovi do roku 2015 za sumu 8000 € plus DPH mesačne. Podľa jej názoru, nie je to odporkyňa, ktorá sa chová v rozpore s dobrými mravmi, ale sám navrhovateľ sa snaží neplatnými

právnymi úkonmi zaťažiť bez súhlasu a vedomia odporkyne spoločný majetok. Predložila na dôkaz súdu notársku zápisnicu, ktorú podpísal navrhovateľ dňa 07.08.2012 ako exekučný titul, v ktorom sa zaviazal splatiť údajný dlh voči svojmu priateľovi H. v sume vo výške 1.277.965, 88 €, ktoré si ešte vo výške 38.500.000.-Sk mal požičať od menovaného v roku 2001. V tejto veci je vedená už exekúcia na návrh p. J. a bol vydaný exekučný príkaz. Právna zástupkyňa odporkyne uviedla, že navrhovateľ súčasne bez vedomia odporkyne a jej predchádzajúceho súhlasu uzavrel so spoločnosťou H., s.r.o., ktorej konateľom je synovec navrhovateľa a ktorú spoločnosť navrhovateľ jeho prostredníctvom fakticky ovláda, záložnú zmluvu zo dňa 09.06.2012, ktorou v prospech menovanej spoločnosti založil spoločný rodinný dom účastníkov a touto zabezpečil údajnú pôžičku, ktorú mu mala poskytnúť menovaná spoločnosť vo výške 2.000.000 EUR, za účelom vyporiadania jeho BSM. Právna zástupkyňa upovedomila súd, že odporkyňa bola nútená na svoju ochranu podniknúť právne kroky podaním žalôb na súdy. Záverom poukázala na uznesenie KS v Banskej Bystrici, spisová značka 15CoP/58/2012 zo dňa 06.09.2012, v ktorom KS v Banskej Bystrici podrobne analyzuje majetkové pomery navrhovateľa, jeho možnosti a schopnosti, ktoré sú významnými pre posúdenie otázky vo veci výživného tak na maloleté deti, ako aj na plnoletého syna a manželku.

Podľa § 78 ods. 1 až 3 cit. zákona dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 75 ods. 1 cit. zákona pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 cit. zák. výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Súd pri posúdení dôvodnosti návrhu navrhovateľa na zníženie výživného, s ohľadom na vykonané dokazovanie a posúdenie zmeny pomerov dospel k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť.

Súd sa nestotožnil s obranou navrhovateľa, že dôvodom na zrušenie výživného je konanie odporkyne voči navrhovateľovi, ktoré podľa navrhovateľa vykazuje znaky rozporu s dobrými mravmi. Je nesporné, že z dôvodu vážne narušených vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré viedli k podaniu návrhu na rozvod manželstva zo strany navrhovateľa, dochádzalo k vzájomne vyvolaným konfliktným situáciám, ktoré boli opakovane riešené za asistencie polície. Súd však vykonaným dokazovaním nezistil a navrhovateľ hodnoverne nepreukázal, že práve odporkyňa svojím neprimeraným až agresívnym správaním ohrozovala navrhovateľa na jeho živote a zdraví. Navrhovateľ ním označované skutočnosti dostatočne nepreukázal listinnými dôkazmi. Za takéto súd nemohol a ani nemal dôvod vyhodnotiť navrhovateľom do spisu založené fotografie. Súd pri vyhodnotení prednesov navrhovateľa v tomto konaní s porovnaním jeho prednesov v konaniach pred tunajším súdom sp. zn. 1P/77/2010 a sp. zn. 1P/259/2011 zistil v týchto podstatné rozpory a preto obranu navrhovateľa v tomto smere posúdil ako účelovú. V roku 2010, kedy prebiehalo konanie pred Okresným súdom Bratislava I sp. zn. 1P/77/2010 navrhovateľ tvrdil, že si bol vedomý, že odporkyňa bola na ňom ekonomicky závislá, avšak ani v období vážne narušených vzťahov ju neprestal finančne podporovať z dôvodu ním pociťovanej zodpovednosti voči nej a rodine, keďže ju presvedčil, aby ho nasledovala tak na Slovensko ako aj počas budovania jeho diplomatickej kariéry. Uvedené tvrdenie je v priamom rozpore s jeho vyhláseniami v tomto konaní a opisom ich vzájomných vzťahov. Súd po oboznámení sa s tvrdeniami navrhovateľa v konaní o rozvod manželstva vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/315/2009 konštatuje, že ani v tomto konaní, kde súd zisťoval príčiny rozvratu vzťahov, navrhovateľ nepoukazoval na konania odporkyne, na ktoré sa odvoláva v tomto konaní. Tvrdenia navrhovateľa o konaní odporkyne, ktoré podľa jeho názoru odporujú dobrým mravom, neboli ním označované ani v konaní pred Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. 8C/22/2010 a to aj napriek tomu, že tieto sa mali stať ešte za trvania manželstva účastníkov pred

podaním samotného návrhu na rozvod manželstva. Skutočnosti označované navrhovateľom nezistil ani odvolací súd pri prejednaní odvolania navrhovateľa v konaní sp. zn. 15Co/8/2011, ktorý svojím rozsudkom zo dňa 30.03.2011 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa o určení výživného na manželku ako vecne správny potvrdil.

Ak navrhovateľ za jeden z najzávažnejších dôvodov konania odporkyne v rozpore s dobrými mravmi označuje uzavretie Dohody o úprave vzťahov medzi manželmi a medzi rodičmi a deťmi, ktorú účastníci navzájom a ich plnoletý syn E. uzavreli dňa 21.7.2009, súd konštatuje, že navrhovateľ po odstúpení od tejto dohody mal možnosť domáhať sa právnej ochrany žalobou a súčasne uplatniť svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti odporkyne. Takéto právo navrhovateľ nielenže nevyužil ale na základe takto podľa neho neplatne uzavretej dohody svoje záväzky dobrovoľne plnil. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľa, že jediným podkladom pre určenie výživného na manželku bola zo strany súdov uzavretá citovaná dohoda, keďže z obsahu spisov a odôvodnení rozhodnutí súdov je nesporné, že tak súd prvého stupňa aj odvolací súd vychádzali jednoznačne z rozsiahleho dokazovania a posúdenie vykonaných dôkazov vyhodnotili tak jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, pričom vychádzali z možností a schopností navrhovateľa a jeho celkových majetkových a zárobkových pomerov.

Naopak z dôkazov predložených odporkyňou na pojednávaní súd konštatuje, že práve navrhovateľ bez vedomia a súhlasu odporkyne za trvania manželstva urobil úkony smerujúce k poškodeniu odporkyne a takéto konanie je možné posúdiť za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Z notárskej zápisnice pod č. N 2331/2012, Nz 28154/2012, NCR1s 28767 spísanej dňa 7.8.2012 notárkou E. v Notárskom úrade so sídlom v Bratislave súd zistil, že navrhovateľ túto podpísal ako exekučný titul, v ktorom sa zaviazal splatiť dlh voči H. vo výške 1.277.965, 88 EUR, ktorý vznikol vo výške 38.500.000.-Sk v roku 2001. Súd súčasne z evidencie nehnuteľností zistil, že na základe tejto notárskej zápisnice je na návrh p. J. vedená exekúcia na majetok účastníkov konania. Navrhovateľ dôvodil súdu, že dôvodom na požičanie peňazí v roku 2001 bola potreba kúpy a rekonštrukcie rodinného domu účastníkov, pričom súd z kópie bezpečnostného dotazníka vyplneného vlastnou rukou navrhovateľa pre NBÚ zistil, že sám navrhovateľ za rok 2001 priznal z predaja akcií U. v počte 1.198.000 ks príjem vo výške 38.000.000 Sk. (spis OS BA I sp. zn. 1P/259/2011, č.l. 205). Podľa názoru súdu je nepravdepodobné, aby pri prijíme navrhovateľa v roku 2001 si navrhovateľ musel požičať sumu v rovnakej výške na kúpu a rekonštrukciu domu.

Zároveň súd mal za preukázané, že navrhovateľ bez vedomia odporkyne a jej predchádzajúceho súhlasu uzavrel so spoločnosťou H. s.r.o. ktorej konateľom je synovec navrhovateľa, záložnú zmluvu zo dňa 9.6.2012, ktorou v prospech menovanej spoločnosti založil rodinný dom účastníkov na I. a touto zabezpečil pôžičku ktorú mu poskytla menovaná spoločnosť vo výške 2.000.000 EUR, za účelom vyporiadania jeho BSM. Aj toto konanie navrhovateľa súd posúdil za účelové, pretože navrhovateľ nepreukázal jediný dôvod potreby takejto pôžičky na účel, ktorý udáva, keďže doposiaľ nebola súdu preukázaná žiadnym z účastníkov konania akákoľvek iniciatíva smerujúca k vyporiadaniu zaniknutého BSM účastníkov.

Pokiaľ súd porovnal pomery navrhovateľa a jeho možnosti a schopnosti v čase poslednej úpravy výživného na manželku rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.03.2011 so súčasným stavom, dospel k záveru, že k zmene, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného v súlade so zákonom nedošlo na strane ani jedného z účastníkov konania. Ak by takýmto dôvodom mala byť skutočnosť, že navrhovateľ pred podaním samotného návrhu na zníženie výživného ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa spoločnosti R., a.s. ku dňu 31.10.2011, je súd toho názoru, že v tomto prípade navrhovateľ nepreukázal, že vynaložil všetko úsilie, ktoré možno spravodlivo od neho očakávať na zotrvanie u zamestnávateľa v pracovnom pomere čo aj na inej pracovnej pozícii, ktorú mu bol zamestnávateľ povinný ponúknuť a teda súd vyhodnotil, že navrhovateľ sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho príjmu a majetkového prospechu.

Rovnako súd konštatuje, že nemal u navrhovateľa za preukázané podstatné zníženie jeho možností a schopností získať pracovnú pozíciu s primeraným ohodnotením, zodpovedajúcim jeho dlhoročným skúsenostiam, odborným a jazykovým znalostiam. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadny dôkaz o

aktívnom hľadaní práce a súčasne ani lekárske potvrdenie, ktoré by preukazovalo jeho zníženú schopnosť uplatniť sa na trhu práce.

Z vyjadrenia navrhovateľa súd zistil, že spoločnosť R., a.s. vyplatila navrhovateľovi v novembri 2011 sumu vo výške 50.000 EUR. Takto prijatú sumu súd vyhodnotil spolu s vyplatenou dávkou v nezamestnanosti za dostatočnú, aby si navrhovateľ mohol do mesiaca august 2012 plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči odporkyni, ako aj voči maloletej R.

Súd taktiež nemal dôvod zohľadniť tvrdenia navrhovateľa o jeho súčasných príjmoch, keď z jeho samotných vyjadrení vyplýva, že jeho nevyhnutné výdavky vysoko prevyšujú ním uvádzané mesačné príjmy. Podľa stavu navrhovateľom predloženého disponibilného zostatku na účte kontokorentného úveru, prevzatého v novembri 2012 v celkovej výške 25.000 EUR súd zistil, že navrhovateľ z tohto úveru za obdobie dvoch mesiacov čerpal 1848, 52 EUR, čo nezodpovedá ani výške výživného stanoveného rozhodnutiami súdov na jeho deti.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15CoP/58/2012 zo dňa 06.09.2012, ktoré súd pri posudzovaní tohto rozsudku zohľadnil.

V konaní odporkyňa preukázala, že je naďalej nezamestnaná bez nároku na dávku v hmotnej núdzi, jej zdravotný stav nie je priaznivý, čo preukázala lekáskymi správami. Vyhlásením spoločnosti W. s.r.o. bolo vyvrátené tvrdenie navrhovateľa o údajných príjmoch odporkyne z tejto spoločnosti. Odporkyňa mala za trvania manželstva účastníkov vysoké výdavky, ktoré sa jej v súčasnosti neznižili a ktoré súviseli najmä s prevádzkou rodinného domu. Odporkyňa preukázala a sám navrhovateľ túto skutočnosť nespochybnil, že mala záujem podľa návrhu navrhovateľa získať príjem z prenájmu rodinného domu na I. Tento zámer odporkyne však preukázateľne navrhovateľ zmaril, čím znemožnil odporkyni získať zdroj na pokrytie jej nevyhnutných výdavkov. Súd taktiež prihliadol na skutočnosť, že navrhovateľ má k dispozícii spoločný byt na D. ktorý po rekonštrukcii neužíva, žije so svojou matkou v F. ako udáva, pričom túto nehnuteľnosť tak ako v minulosti nevyužíva na prenájom, za účelom zvýšenia svojho príjmu. Súd má za to, že navrhovateľ disponuje aj inými príjmami, ako v konaní vykazoval aj vzhľadom na skutočnosť, že sa proti rozsudku o rozvode manželstva v časti výživného na maloletú R., ktorým mu bola určená vo februári 2012 vyživovacia povinnosť v celkovej výške 1100 EUR a ani voči rozsudku tunajšieho súdu o zamietnutí jeho návrhu na zníženie výživného na maloletú Soňu neodvolal.

Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že zmena pomerov na strane navrhovateľa, ktorou dôvodil a ktorá by mala v zmysle zákona znamenať zníženie výšky výživného nenastala. Súd obranu navrhovateľa v súvislosti s jeho zárobkovými možnosťami a schopnosťami a jeho majetkovými pomermi považoval za účelovú.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Náhrada trov konania pozostáva z trov právneho zastúpenia v rámci konania pred súdom prvého stupňa.

Odporkyňa sa dala v konaní zastupovať právnym zástupcom NIKU & partners, s. r. o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, advokátskou kanceláriou, na základe plnomocenstva zo dňa 18.05.2012.

Súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 4.220,99 eur.

Trovy právneho zastúpenia vo výške 4.220,99 eur pozostávajú z vyčíslených úkonov právnej pomoci podľa § 10 ods. 1, § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď tarifná odmena za jeden úkon právnej pomoci je 665,57 eur vyčíslená zo 120.000 eur t.j. z hodnoty opakujúceho sa plnenia podľa § 10 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Úkony právnej pomoci pozostávajú:

z úkonov právnej pomoci á 665,57 eur účtované podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písmeno a, c, a z úkonov právnej pomoci á 166,39 eur účtované podľa § 14 ods. 5 písmeno b) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

- prevzatie a príprava zastúpenia 18.05.2012 - 665,57 eur
- účasť na pojednávaní dňa 21.01.2013 (2x každé začaté dve hodiny) - 1.331,14 eur
- účasť na pojednávaní dňa 23.01.2013 (2x každé začaté dve hodiny) - 1.331,14 eur
- účasť na pojednávaní dňa 18.02.2013 (1/4 zo 665,57 eur) - 166,39 eur

z paušálnych súm náhrad a výdavkov

- 1 x paušálna suma náhrad a výdavkov v roku 2012 á 7,63 eur - 7,63 eur
- 2 x paušálna suma náhrad a výdavkov v roku 2013 á 7,81 eur - 15,62 eur

Tarifná odmena advokáta bola s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% (3.517,49 eur + 703,498 eur).

Súd pri vyčíslení náhrady za právne zastúpenie odporkyne vychádzal z písomného vyúčtovania právnym zástupcom odporkyne, ktorý vyúčtoval trovy právneho zastúpenia spolu v sume 4.220,99 eur.

Súd posúdil predmetné vyúčtovanie trov právneho zastúpenia odporkyne a dospel k záveru, že toto je v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho

doručenia, písomne, trojmo na podpísanom súde.

Z odvolania má byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Súčasne je v ňom potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis